

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, adresa pro doručování poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025, na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Českým telekomunikačním úřadem a Krajským soudem v Ústí nad Labem, ve věci původně vedené u tohoto soudu pro sp. zn. 19 Cm 370/2000, o zaplacení 8668,10 Kč, za účasti žalobce: E. P., spol. s r. o., a žalované: A., spol. s r. o.,

t a k t o :

I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci původně vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 19 Cm 370/2000, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu, je soud.

II. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. srpna 2004, čj. 19 Cm 370/2000-33, se v tomto rozsahu zrušuje.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 14. listopadu 2005 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se obrátil Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) na tento senát s návrhem na rozhodnutí kompetenčního sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Ústí nad Labem ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba v záhlaví označená.

Ze spisu se podávají tyto skutečnosti:

Žalobce E. P., spol. s r. o., podal dne 2. listopadu 1998 u Krajského soudu v Plzni, který usnesením ze dne 19. 1. 1999, čj. Ro 5266/98-16, vyslovil svoji místní nepřislusnost a věc postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem jako příslušnému, žalobu na zaplacení částky 23 360 Kč proti žalované A., spol. s r. o. Uvedl, že s žalovanou uzavřel kupní smlouvu o poskytování služeb veřejné radiotelefonní sítě na telefon č. Dne 26. 1. 1997 vyúčtoval žalobce žalované fakturou částku 23 360 Kč, jež zahrnovala poplatky a hovorné za minulá období, včetně částky 8668,10 Kč jako rozdíl mezi zvýhodněnou a plnou kupní cenou telefonu, označenou jako „doplatek za dotovaný telefon“. Žalovaná však tuto částku neuhradila.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ve výroku uvedeným řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu, se sídlem v Ústí nad Labem, Vaníčková 1594/1. V odůvodnění nejprve uvedl, že žalobce se žalobou domáhá zaplacení poplatků a hovorného na základě uzavřené kupní smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb veřejné radiotelefonní sítě E. na tel. č. Pak citoval ustanovení § 95 odst. 1 písm. c), odst. 8 písm. d), § 102 odst. 1 a § 107 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně jiných zákonů, a poté uvedl: „Tím je v těchto řízeních vyloučena pravomoc

soudu.“ Zastavení řízení a postoupení věci jinému orgánu, „protože tedy v dané věci není dána pravomoc k rozhodování soudu“, odůvodnil s odkazem na ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu Úřad uvedl, že předmětem žalobního návrhu je i zaplacení částky 8668,10 Kč, kterou si žalobce vyúčtoval jako doplatek mezi zvýhodněnou a kupní cenou mobilního telefonu. Jde tedy o soukromoprávní vztah mezi žalobcem a žalovanou a nikoli o telekomunikační službu podle ustanovení § 2 odst. 5 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích. Rozhodování v této věci tudíž není svěřeno Úřadu, ale je zde založena pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Tento právní názor opřel o rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, sp. zn. Konf 2/2005 ze dne 16. 3. 2005. Navrhl proto, aby byl kompetenční spor mezi ním a Krajským soudem v Ústí nad Labem vyřešen tak, že k vyřízení dané věci je příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Nárok žalobce na zaplacení předmětné částky vznikl za účinnosti zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích. Tento zákon však byl s účinností od 1. července 2000 zrušen zákonem č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, a tento pak zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), s účinností od 1. května 2005. Při rozhodování tohoto kompetenčního sporu vycházel zvláštní senát ze stávající právní úpravy se zřetelem k ustanovení § 136 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zákon o elektronických komunikacích vymezil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvem informatiky a nově zřízený Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Úřad. Podle § 129 odst. 1 věta první zákona rozhoduje tento Úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Nevyhoví-li podnikatel poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací reklamaci podané podle § 64 odst. 7 až 89 zákona, je účastník, popřípadě uživatel oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) se rozumí veřejnou telefonní sítí sít' elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi

koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci se však v případě požadovaného rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu o takovouto službu nejedná. Na tento doplatek vznikl podle žalobního tvrzení žalobci nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovanou. Při pouhém prodeji movité věci nicméně nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n), nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci zákon Úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že věc, týkající se zaplacení doplatku kupní ceny za mobilní telefon, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.). Rozhodl tak usnesením (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. srpna 2004, čj. 19 Cm 370/2000-33, v rozsahu, kterým výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Krajský soud v Ústí nad Labem pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu